

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליין 420

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...

לשותפות חייגו: 03-9091313

פרשת בהעלותך

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך! 03-9091313

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

להרגיש שיין

פרשת השבוע "וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן ואמרת אליו, בהעלותך את הנרות, אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה, כאשר צווה ה' את משה" אומר רש"י הקדוש, למה נסמכה פרשת הנשיאים לפרשת המנורה? לפי שראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו לפי שלא היה בחנוכה לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חיך שלך גדולה משלהם, שאתה מטיב ומדליק את הנרות. אחים יקרים, מכאן נלמד את אחד היסודות הגדולים והחשובים ביותר בחיינו, כל אדם צריך וזקוק להרגשה של רצון וראוי, שיחשוש ויחשיבו את מעשיו, להרגיש שאני שווה משהו, מעריכים אותי, מעריכים את מעשיו, לא מוכן ולא רוצה להרגיש מיותר. כן אחים יקרים, אפילו אהרן הכהן צריך להרגיש בחשיבות מעשיו, ולכן כשראה השי"ת שחלשה דעתו של אהרן, שלח לו דרישת שלום משמיים, בהעלותך את הנרות, שלך גדולה משלהם שאתה מטיב ומדליק את הנרות.

וכן בהמשך הפרשה מוצאים אנו את הערך העליון הזה של הרגשת החשיבות עד כמה היא חשובה ונעלה. "וידבר ה' אל משה לאמור, קח את הלויים מתוך בני ישראל וטוהרת אותם, אומר רש"י הקדוש קח את הלויים, קחם בדברים, אשרים שתזכו להיות שמים למקום, כוונתו של רש"י היא מה פירוש קח? איך אפשר לקחת את הלויים? מהי לקיחה זו? אלא לדבר על ליבם, ולגרום להם להיות השמשים הכי טובים לבורא יתברך, ומהו אותו כוח גדול היכול לגרום לאדם לרצות לעבוד? לטרוח? לעמול? התשובה היא, אם ירגיש חשוב, אם ירגיש שמעריכים את מעשיו, וודאי שייתן

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ
ת"א	20:22	19:17
י"ם	20:20	19:02
חיפה	20:24	19:10
ב"ש	20:21	19:18

הלכה למעשה

מהלכות חלה

שאל את הרב

למחר חצי תורה

ביתנו החדש

חוש הביקורת

מחכימים ברמה

סגולה לחופה

פניני רבנו

לכל בעל תשובה ישנה שאיפה להשפיע על סביבתו ולהשיב בתשובה גם אחרים יחד עמו. אך בענין זה יש צורך להנהיג בזהירות יתרה, מפני שאנשים שתפקידם להחזיר בתשובה הם כמו רופאים מנתחים בע"י ידע רב ומקצועי במלאכתם. הרמב"ם (פ"ב מהלכות דעות הלכה א') מכנה את שאינם שומרי תורה ומצוות בשם: "חול' הנפשות". כל אדם נולד עם תכונות רעות: כעס, גאווה, עצלות, שגאווה ושגאווה מדות רעות המשחיתות את נפשו עד שהיא נעשית חולה. רק כאשר אדם לומד תורה ומקיים מצוות, הוא זוכה לעבד על מדותיו ונפשו נשמרת מחלי. תפקידם של העוסקים במלאכת הקרוב הוא לתקן את הנפשות

בשעה טובה! השיעורים חזרו לשיגרה.

שיעורי כבוד מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:

יום שלישי

רחוב סעדיה תחוכה 70 יהוד

בשעה: 21:00

יום חמישי

רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה

בשעה: 21:15

יום שני

רחוב הקרן 7 פ"ת

בשעה: 20:00

שבת קודש

רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת

בשעה: 16:00

לשליחת טור אישי שלוו

מייל karvenu1@gmail.com

החולות. בדומה למנתח הם חותכים מן השבים בתשובה הרגלים גרועים ומדות רעות. אולם מנתח צריך להיות מימן במלאכתו, התרשלות קטנה יכולה לגרום לאסון, חס וחלילה. לא יעלה על הדעת שאדם מן השורה הפוגש חולה, יקח סכין ויתחיל לנתח אותו. אדם המטפל בחולה מבלי שרכש את הידע המתאים, מנתנה בצורה נפשעת! בדומה לכן, אדם שאינו בקיא בבסיסות, בקש"ים ובסכנות האורבים לשבים בתשובה ומחליט כי הוא יכול להחזיר בתשובה בלח ההתלהבות בלבד, משול לאדם העורך ניתוח מסכן ללא כל ידע וכלים מתאימים. אין ספק כי אדם הפועל בדרך זו עלול לגרום לנזק עצום!

הצוואה שנכתבה בחכמה (המעשה התרחש באמריקה עם הרב הנקין)

סיפור לשבת

האהבה ששררה בינו לבין אביו "לא יתכן שאבא ינשל אותי מהירושה, אלא אם כן אשתו התערבה והפעילה עליו לחצים" אמר לרב. הרב ששמע את הדברים התרשם כי דברי אמת הוא דובר ולאחר שהתבונן בצוואה הבטיח כי יטפל בעניין על הצד הטוב ביותר.

יום המשפט הגיע, השופט היה צריך לתת את הכרעתו בעניין הצוואה. הרב הנקין ביקש את רשות הדיבור והצביע בפני השופט על המילים החריגות שכתובות בצוואה שהאב מעניק את נכסיו "לאחר מאה ועשרים שנה" "בהלכה היהודית לא מקובל לכתוב מילים כאלו בצוואה או בכל קניין שהוא, ואם האב הכניס בכל זאת לנוסח הצוואה, אות ברור שהוא התכוון לרמוז שדעתו לא היתה נוחה מדברי השכנוע של אשתו ולפי דעתו הוא התכוון לומר שחלוקת הירושה תתבצע רק בעוד 120 שנה..."

תדהמה אחזה בבני המשפחה למול טיעון שכזה היות והם התכוונו כבר לקבל לידיהם את הכסף. הרב הנקין האריך והביא בפני השופט דוגמאות נוספות ל"פסנט" שכזה של השחלת המילים לתוך טקסט במטרה לרמוז על דבר מסוים היות וכותב הצוואה נאלץ לעשות זאת מחוסר ברירה עקב לחץ מסיבי שהפעילו עליו..." השופט התרשם מנכונות הדברים והורה לעכב את ביצוע הצוואה עד לאחר 120 שנה... משהבינו בני המשפחה לאיזו צרה נקלעו פנו אל הבן במעמד השופט והציעו לו לקבל שווה בשווה מכספי אביו. מששמע השופט את הצעת הנתבעים הבין שאכן היתה כאן מרמה גדולה וידה של האישה היתה במעל, והורה לתת לבן חלק כפול ומכופל בירושה שיצא כחלק שהיה ראוי לקבל ככבוד על פי התורה. (טובך יביעו)

מעשה באדם עשיר ובעל נכסים רבים שרעייתו נפטרה ל"ע והשאירה אחריה בן אחד. הצליח האיש להינשא בזיווג שני עם אישה שניהלה את הבית על מי מנוחות ובצורה הטובה ביותר ונולדו להם ארבעה ילדים, אלא שבעיה אחת העיבה על שלום הבית, האישה לא מצאה שפה משותפת עם בנו של בעלה ופיתחה נגדו רגשות לא חיובים תוך שהיא מנשלת אותו מזכויותי הם של שאר הילדים, אחיו החורגים.

בערוב ימיו, חלה האיש את חוליו האחרון ואשתו רצתה לנשל את הבן גם מהירושה הגדולה ולכן היא נקטה בטכסיס מרושע מאוד. בכל פעם שהגיע הבן לבקר את אביו החולה, מנעה את כניסתו בתירוצים מתירוצים שונים, פעם אמרה שהאבא ישן וכניסתו תפריע לו, פעם התנצלה שיש ביקור רופאים וכיו"ב כך שהבן לא הצליח להיכנס ולו פעם אחת אל אביו שהיה כבר על ערש דווי.

ומאיך היא ניגשה לבעלה והסיתה אותו נגד בנו באומרה: "שהנה אפילו עכשיו כשהנך במצב כה קשה, אין בנך מגיע לבקר אותך..." ובכך השתדלה להטות את לבבו שיכתוב את הירושה רק על שמם של ילדיהם המשותפים תוך נישולו המוחלט של בנו שלו.

לאחר מסכת לחצים שהפעילה עליו, לא הייתה לבעל החולה כל ברירה. ולמרות שהבין כי אשתו נקטה בתכסיס כלשהוא, כתב וחתם בצוואה שלאחר 120 שנה הוא מוריש את נכסיו לילדיה של האישה ואת שמו של בנו לא הזכיר כלל, אף לא ברמז. לאחר שהאב נפטר שמע הבן כי אביו לא הזכירו כלל בצוואה ותפס מיד שידה של אימו החורגת הייתה במעל. הוא ניגש אל הרב הנקין ושטח לפניו את צרתו הגדולה, תוך שהוא מתאר את

עם ר' עמי מימון

חידודון

שאלה: איפה מצאנו עץ שמוציא במקום תפוחים מוציא עופות ?

באילן, ותלויים באילן בחרטומיהם ואסורים באכילה משום שרץ השורץ על הארץ, ודעת הרש"ל דמותרים על ידי שחיטה, אמנם כל הפוסקים חולקים עליו (באר היטב).

בסימן פ"ד סעיף ט"ו הביא הש"ע את דברי הסמ"ק שיש מיני עופות הגדילים

חובה
בכל בית!

לאור הביקוש הרב, יצאה לאור מהדורה חדשה של לוח ברכות. הלוח מעוצב, נוח לשימוש וברור להבנה לכלל הציבור. הלוח מכיל את כל סוגי המאכלים ואת ברכותיהם בסדר א-ב. וכן הערות לגבי שיעור קביעת סעודה, ברכות אחרונות וכו'.

להזמנות והפצה: 03-9091313

חדש! ניתן להזמין דרך האתר | WWW.KARVENU.CO.IL | 3 ש"ח בלבד לזיכוי הרבים

העלון מוקדש: להצלת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל. אלי גרבי ובני משפחתו. נתגאל בן איווט. ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן נורית אפרת. משפחת שמעוני. עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת - עילאי חיים בן אסתי מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. זבולון בן מרים. יעקב בן מרי. יוסף בן לילי. לעילוי נשמת - דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן. עמרי בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זלבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יהודה בן סולטנה, יהודה בן סולטנה, אליס בת חנינה.

להפעיל את חוש הביקורת

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

בפגישות המתקדמות יותר, כדאי לבדוק עד כמה שניתן, את אופיו של בן הזוג. חז"ל מסרו בידינו מפתח לבדיקה מידית - 'בשלשה דברים אדם ניכר: בכוסו ובכיסו ובכעסו'. הכותרת לשלושת המדדים הללו היא - 'מצבי לחץ'. 'כוס' - איך הוא מתנהג כשנגמרה לו השתיה, או כשלא הגישו לפניו את האוכל שהוא ביקש.... 'כיס' - מהן התגובות שלו כאשר נגמר לו הכסף, והוא נמצא בלחץ כלכלי... 'כעס' - אלו מילים הוא מסוגל להוציא מפיו בשעת כעס, היכן עוברים הקווים האדומים שלו. בפגישות, כל אחד מאתנו 'מעגל פינות', משתלט על הרצונות, ומשתדל להתנהג ולדבר יפה. לכן ננסה להציץ ולראות מה יש מאחורי 'המסכה'. כיצד נבחן את מידת הכעס? כולנו יודעים שהמציאות לא תמיד זורמת לפי התוכניות. יכולת ההתמודדות עם שינויים בתוכנית מעידה על תכונות האדם. לכן נבדוק מהן התגובות של בן הזוג לאיחור שאיחרנו במתכוון או שלא במתכוון. האם הוא סבלני במהלך הפגישה, או שהוא יוצא משלוותו ולא מפסיק לדבר על האיחור כשעיניו יורקות אש. אם זוהי התנהגותו בפגישה שבה הוא אמור לעשות רושם טוב, אז יש להסיק מכך שזו תהיה תגובתו בחיי הנישואין. מבחן נוסף לכעס - כשהוא מבקש משהו מסוים נביא לו משהו אחר ונתבונן מהם תגובותיו. בדיקה ל'כיס' - בשעת הפגישה, נתבונן בשליטתו בהוצאות, האם זה נעשה בצורה מבוקרת או פזרנית, או אולי קמצנית. בדיקה ל'כוס' - כשנמצאים בבית קפה או במסעדה, ולא הגישו לו את מה שהוא רצה, או שהאוכל לא לטעמו, נראה את מידת סבלנותו ואת אופן התנהגותו.

מהלכות חלה

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

- א.** שיעור הקמח של העיסה שחייבת "בהפרשת חלה בברכה" הוא חמש מאות ועשרים דרהם, כמו שכתבו הרמב"ם ומרן השלחן ערוך. ושיעור הדרהם שלשה גרם, נמצא ששיעור הקמח של העיסה שחייבת "בהפרשת חלה בברכה" הוא אלף וחמש מאות וששים גרם. [1560 גרם], פחות מן פטורה מן החלה. וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה משיעור קילו וחצי או קילו ומאתים, [דשמה הקמחים של ימינו קלים יותר].
- ב.** אסור לעשות עיסתו פחות מכשיעור כדי להפקיע מעצמו חיוב חלה. ודוקא במתכוין להפקיע עצמו מהחיוב, אבל אם אין לו אלא עיסה קטנה, או שלש עיסה קטנה בערב פסח כדי שלא תחמיץ, אין בזה איסור שמפקיע עצמו מהמצוה.
- ג.** מיד לאחר הברכה נוטלים כמות של כל שהוא מהעיסה, ומפרישה, ומנהיגו לומר: "הרי זו חלה". ומכל מקום אם הפריש חלה ולא קרא לה שם, הפרשתו מועילה. ובפרט היכא שבירך, דהברכה הויא כמו קריאת שם. וגם אם לא בירך מהני במחשבה.
- ד.** אם לשו עיסה ואין בה כדי שיעור חיוב חלה, ואחר כך לשו עוד עיסה וגם בה אין שיעור המחייב הפרשת חלה, והבעלים מקפידים שהעיסות לא יתערבו זו בזו, [וכגון בשני סוגי בצקים שהאחד מלוח והשני מתוק, או בשתי עיסות השייכות לשתי נשים], אין העיסות מצטרפות, ופטור מהפרשת חלה. אבל אם אין בעלי העיסה מקפידים בזה, והעיסות נוגעות זו בזו עד שנדבקות מעט [בשיעור שכאשר יפרידו אותן תולשות בצק אחת מהשניה] מצטרפות, באופן שהן עיסות ממין הראוי לצרף כמבואר לעיל. ואם אין העיסות נדבקות זו בזו אין נגיעה לבד מחייבת בחלה.
- ה.** אחר ההפרשה שורפין את החלה באש, ולכתחלה אין לזרוק את החלה לאשפה ולזלזל בקדושת חלה. [נראה להלן סימן שכח סעיף ז']. ויש אומרים שלא ישרפו את החלה עם היסק התנור, אלא ישרפו החלה בפני עצמה, כדי שלא ליהנות ממנה. ולכן נוהגים להשליך את החלה לתנור קודם שאופים בה. ויש מתירין, ונוהגים להקל בזה.
- ו.** אולם אם אי אפשר לשרוף את החלה שהפרישו, מכל סיבה שהיא, יש לעטוף אותה בנייר היטב, ולזרוקה לאשפה. וכן לאחר ששרף את החלה מותר לו לזרוקה לאשפה, כיון שכבר נעשתה מצוותה, ואין בזה משום זלזול במצוה.

שאלה: לרב הגאון! האם יכול אדם למכור חצי מהתורה שלמד?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

ממון, אינו כלום, 'אם יתן איש את כל הון' (כו') [וגומר] (שיר השירים ח, ז). וזה ענין הלל ושבתאי, כדאיתא בפרק נטל (סוטה כא א) ומסתברא שהעוסק אבד, שכבר בטל חלקו, כך כתבו המפרשים, עד כאן לשוננו". ועיין מה שכתבנו בס"ד בשו"ת מבשרת ציון בענין יששכר זבולון.

תשובה: עיין בדברי השל"ה מסכת שבועות פרק נר מצוה אות צג. יכול אדם לקנות מחבירו משכר לימוד ומעשה שלו, או למכור לו קודם שנעשה המעשה. כן כתב רבינו ירוחם בסוף נתיב ב' (סוף חלק ה'), והביאו הבית יוסף בטור יורה דעה סוף סימן רמ"ו וזה לשונו: העוסק בתורה, קודם שיעסוק, יכול להתנות שיעסוק חבירו בסחורה, ויטול חלק מלימודו, כמו יששכר זבולון, אבל לאחר שעסק, ונותן לו בשביל

כולנו מתאחדים ומתגייסים למטבת בניין

בית מקדש מעט של מוסדות "קרבתנו לעבודתך" בהמלצת גדולי ישראל

לשונות: 03-9091313 או דרך אתר קרבתנו: karvenu.co.il

מצווה לתרום מכספי מעשרות!

שונות במטרה: 36*420
שונות באמה: 36*220

לשיטת האגרא

הטור המאיר

אתם מדברים? ... תכנסו ותווכחו בעצמכם, אין לי שום דבר כזה בבית! ... ניסו שניהם להכנס יחד אך נתקעו במשקוף בשל רוחבם... "חבר'ה, לאט לאט... הטלוויזיה לא תברח... בבקשה, אתם יכולים להכנס לכל החדרים, אין לי מה להסתיר" והוספתי "אפשר בינתיים להציע לכם קפה?... חכיתי להם במטבח בזמן שהם מטיילים בבית למצוא את מבוקשם... "חבל על הזמן שלכם" צעקתי בעודי בוחש את הקפה החם... "אתם באים לשתות?" שאלתי בלעג. "טוב, כנראה שבאמת אין לך טלוויזיה..." "אמרתי לכם, חבל על זמנכם..." בעודי מופנה עם גבי אליהם, אחד מהם קלט בעיניו קרטון שהיה במטבח, "מה זה?" שאל בחשד... "מה זה מה?" לא הבנתי... "מה זה הקרטון הגדול הזה? זה לא קרטון של מסך פלזמה?" "אהה... זה סתם קרטון שהבאתי מהפח בשביל להכניס את הכלים חדשים שקניתי לטבילה..." "אתה מצפה שנאמין לך? שאלו "אנחנו לא יודעים איפה אתה מחביא אותה אבל בשבילנו הקרטון הוא ראייה מספיק טובה כדי לקנוס אותך!" "מה? על מה? איזה פלזמה? מה זה בכלל?" "רבי! כדאי שתכין צ'קים, אנחנו רושמים את הקנס בנוסף לפעמים הקודמות... תרשום תרשום, יוצא לך בסה"כ 550 שקלים, אתה יכול לשלם 50 עכשיו, 200 בחודש הבא ועוד 300 בחודש שאחרי..."

דפיקה מהוססת על הדלת... "כווןון! אפשר להיכנס" ... שקט... "פתוח!", אפשר להיכנס! אמרתי שוב וצעדתי לכיוון הדלת, "אפשר להכנס..." פתחתי וראיתי מולי שני ילדים קטנים. "כן חמודים, מה אתם רוצים?" שאלתי בתמיהה, "שלום הרב, אנחנו מתרימים לארגון "יד לעני" שעוזר לנזקקים ודואג שיהיה להם אוכל לשבת, אתה יכול לתרום לפי סכומי התלושים, יש ב-50 שקלים או 200 או 300, כמה שתרצה זה בסדר..." ואם אני לא רוצה? הגבתי במהירות... "אז אתה לא חייב, הכל בסדר, צריך זכויות כדי לתרום לארגון שלנו... שיהיה לך יום נפלא ושה' ישמור אותך..." ה' ישמור גם אתכם..." אמרתי וסגרתי מהר את הדלת. התכוונתי להתיישב כששוב נשמעה דפיקה, "הילדים האלה..." מלמלתי בעצבים בדרכי לכיוון הדלת. פתחתי אותה במהירות ופלטתי "ילדים! אמרתי לכם שאני לא מעוניין..."! לא הספקתי לסיים את המשפט וראיתי שני גברים חסונים עומדים מולי... "אנחנו נראים לך כמו ילדים?" שאל אחד מהם בקול נמוך במיוחד. "מחילה, מחילה" אמרתי ביראה לנוכח הגודל של אותם חבר'ה. "כן, במה אני יכול לעזור לכם?" שאלתי בחשש, "אנחנו מהאגרה! באנו לבדוק האם אתה מחזיק מכשיר טלוויזיה בבית..." התחלתי לצחוק... "חבר'ה, אתם לא רואים שאני דוס? על איזו טלוויזיה

שאלה: נשאלתי לברר מאחד ירא ה', ששמע מרבו שיש סגולה לכמה עניינים שבשעת החופה להניח רגל ימין של החתן על רגלה השמאלית של הכלה, מה העניין בזה ומהיכן מקורו?

מחכימים ברמה

ישנם עשרות מקורות אשר מיוסדים מפי גדולים ועצומים שסמכו שתי ידיהם על זה המנהג הקדוש שהחתן בשעת עריכת החופה דורך ברגל ימין מעט על רגלה השמאלית של הכלה בשעת שבע ברכות והיא סגולה נפלאה עבור שתיהם ולא כפי הבנת דלת העם שרואים בזה כעין שררה ושתלטנות מצד הגבר שרומוז כי הוא ימלוך וזו ראייה עקומה ומשובשת כי אדרבה בעבור זה יתברכו בני הזוג וזוכה על ידי זה לשלושה דברים חשובים שתשרה הברכה בביתו וכנזכר מדברי הרב חסד לאברהם הנ"ל אשר על כן עונשו חמור ביותר של מי שפוצה פיו על זה המנהג, ואשרי מי שמקיים אותו.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

עבור דוד שלי. וכעבור שעותיי וחצי בלבד הודיעו לנו לשמחתנו שהוא יצא מכלל סכנה ומועבר כבר לחדר התאוששות! תודה רבה לרב על הפדיון שהציל את דוד שלי היקר! ניסים ג.

דוד שלי נפצע קשה בתאונת עבודה והוא הובהל לטיפול נמרץ. כשהתקשרו להודיע לי על האסון מיד הנעתי את הרכב ונסעתי לבית החולים. בדרך התקשרתי למשרד הרב וביקשתי לעשות פדיון נפש